

KULCSOK AZ ÁLDÁSOKHOZ

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 01. 16.

Nagyon különleges most itt állni előttetek, nem tudom pontosan talán megfogalmazni sem, csak igyekszem valahogy. Biztosan ti is érzékelitek, hogy van valami a levegőben, hogy a mai alkalom egy kicsit más. Mindig más, ha Isten Szelleme mozdul közöttünk, és azon gondolkoztam, hogy vajon biztosan arról kell beszélnem, amiről itt a jegyzeteimet elkészítettem nektek, ami a múlt heti téma folytatása? De erről lesz szó. Igazából ez a válasz él bennem. Általában nem szokott előfordulni túl gyakran, hogy nem tudok mit mondani.

A múlt héten és az azelőtti alkalmon is, amikor én prédikáltam, az áldásokkal kapcsolatosan kezdtünk egy sorozatot, ez a mai alkalom ebbe a sorozatba illik bele. Azt a címet adtam neki, hogy: *Kulcsok az áldásokhoz*. Beszéltünk az első alkalommal arról, hogy Isten a csodatévő Isten, de van a csodáknál jobb, az, ha Isten áldásaiban járunk. Múlt héten beszélünk arról, hogy az áldások a mieink, és igazából Isten már mindent megtett és odaadott, nekünk egy válaszreakcióként rá kell csatlakozni, hogy igen, ez az enyém. A mi hitünk egy elfogadó hit, és elfogadja azt a kegyelmet, azt a szeretet, azt az áldás csomagot, amit Ő már odaadott nekünk. Szeretném tisztázni itt az elején, hogy félreértés ne essék, hogy azzal együtt, hogy áldásközpontúak vagyunk, tehát hisszük és tudjuk, hogy Istennek áldottai vagyunk, de nem lehet az elsődleges célunk az, hogy az áldások megnyilvánulásaiban járjunk, és ezt kérlek, értsd jól! Cél az, hogy megnyilvánuljanak az áldások, csak nem ez a prioritás. Amiről a múlt héten is és minden alkalommal szó van, az elsődleges feladatunk, elsődleges elhívásunk és küldetésünk az, hogy Ővele közösségben legyünk, hogy Őrá nézzünk, és ahogy Jézus mondta, a mi részünk a cselekedet része, hogy keressük az Ő országát, az Ő királyságát. És erre a válasz Istentől micsoda? Hogy minden megadatik nektek! És sokan ezt megcserélik, és keresik ezt a „minden megadasson nekem” dolgot, és utána majd keresem Istent. Ezért nem működik úgy, mert homok kerül a fogaskerekek közé, vagy kavics, és sokak számára ez az akadály azzal kapcsolatban, hogy abban a teljességben és bőségben járjon, amit Isten már odaadott.

Tehát, amikor a pénzügyi dolgokról volt szó, az is valamikor novemberben volt, akkor hallhattad, hogy Isten akarja azt, hogy te bőségben és jómódban éljél, de nem tűzheted ki saját magad számára célként a gazdagságot. Saját magad számára célként kitűzheted azt, hogy megismerd Őt. Hogy megismerd az elhívásodat, megismerd azt, hogy Ő mit kér, mit szeretne tőled. Hogy megismerd azt, hogy mi a feladatod ebben az életben, mit kell tenned. És amikor betöltöd Jézusnak ezt a szellemi alapelvét, hogy keresed először Isten országát, akkor ennek a következménye az, hogy megnyilvánulnak az áldások. Ha a tanítás címe az, hogy Kulcs az áldásokhoz, akkor ez az egyik kulcs az áldások megnyilvánulásához, hogy ez a sorrend, és ezt betartod, nem cseréled fel.

Sok minden van abban, hogy hogyan tudnak megnyilvánulni az áldások közöttünk, leginkább úgy, hogy valaminek a következményei, hogy azokban az áldásokban járunk, amik a múlt héten szinte így az 5Mózes 28. alapján fel lettek sorolva. A védelem, a bőség, az egészség, hogy tele a tárházad, hogy hatalmad van, hogy uralkodhatsz, és hogy előmeneteled van, tekintélyed van, és amúgy is előre felé haladsz – tehát ezek valaminek a következményei Isten királyságában. És amikor azt mondjuk, hogy ezek valaminek a következményei, akkor nekünk azt kell keresni, ami ennek az előzménye. Érthető? Tehát keressük először Isten országát. Azért is mondom ezt így el, mert tudom, hogy igazából nektek ez nem kérdés, de néznek minket sokan, és sokan más tanításokat hallottak. Olyan tanításokat, amelyek arról szólnak, hogy minden egyes anyagi, fizikai, bőséggel kapcsolatos dolog gonosz. A pénz önmagában gonosz, a vagyon és a tekintély, és az, ha valaki elöl van és vezető. De ez nem az alázat jele, hanem a felfuvalkodásé, a kevélységé, és ettől bizony tartózkodjál! Mert az az

alázat, ha ezektől a megnyilvánulásoktól jó messze tartod magad. Mert nehogy neked több pénzed legyen, mint ami volt az előző évben vagy hónapban, nehogy aztán neked túlaradó békességed legyen, és mindig örülj, és mindig mosolyogj, még akkor is, amikor a nyolcvanötödik hullámmal meg a kilencvenkettedik oltással riogatnak, nehogy akkor is nyugiban legyél, hanem te csak legyél stresszes, hasonulj a világhoz, mert ez az alázat jele. De rendkívül messze áll Isten Igéjétől és a jellemétől az, hogy elutasítjuk mindazt, amit Ő adott nekünk!

Tény, az áldások megnyilvánulásainak – és ma ezt érinteni fogjuk – vannak veszélyei. És amikor a több pénzed van, mint egy hónappal ezelőtt, és sokszoros pénzed van, mint tíz évvel ezelőtt, és azt mondják rád, hogy te egy vagyonos ember vagy, ennek megvannak a veszélyei. Miért is? Mert olyankor az orrod a homlokod fölé emelkedik, és azt gondolod, hogy te itt vagy fent, a többiek meg ott lent, mert te vagy az áldott – és valóban, ez egy valós veszély. Az ember ilyenkor ellustul, és nagy igazság van abban, hogy sokkal inkább rá van az ember „kényszerítve” Isten országának a keresésére akkor, amikor nem minden fényes körülötte. Amikor nem mennek olyan jól a dolgok, akkor rá vagy kényszerítve, hogy imádkozzál, hogy térdre essél, hogy keresd az Urat, hogy keresd az Igéből azt, hogy mi a válaszod. Amikor minden rendben van, egészséges vagy, tele a zsebed, oda mész, ahova akarsz, mindig tele tankolod az autód, olyan házad van, hogy minden megvan benne. Az ember el tudja veszíteni a motivációt, és el tudja veszíteni a fókuszot, és leveszi a figyelmét arról, hogy hoppá, Tőle kaptam! Az Ő ajándéka, az Ő áldása! És amikor az ember életében megnyilvánulnak azok az áldások, amelyek Isten akaratóból nyilvánulnak meg, az emberben, a testi természetünkben jelen van az a gondolkodás, mentalitás, hogy de hát ezt én megérdemlem! Különbösen is, ezt én csináltam és én szereztem meg magamnak!

Ez egy veszélyes dolog, és ebbe bizony, belebuktak nálunk sokkal nagyobb emberek is, de ez nem írja felül azt, hogy Isten azt szeretné, hogy áldott legyél. A legfontosabb dolog, amit a mai nap üzeneteként el szeretnék mondani az, hogy ahogy az áldások megnyilvánulnak az életedben, ugyanúgy a jellemednek is fejlődnie kell. De ezt is egy kicsit megfordítanom és úgy mondanám, hogy ahogy a jellemed fejlődik, ahogy a belső embered, a lelked bővülködik, ahogy a belső emberedben gazdagságban vagy, az fog megnyilvánulni a külső embereden is. Érted ezt? Tehát amiként bővülködik és jó dolga van a lelkednek – írja ezt János apostol –, úgy lesz jó dolgod az életben. Sokan szeretnék azt, hogy jó dolguk legyen az életben, de nem szeretnék a belső értékeiket szilárdá, elkötelezetté, határozottá, egyértelművé tenni. Fel kell fedeznünk Isten látását rólunk, és észre kell vennünk, hogy Isten azt szeretné, hogy minden lehetőséget megragadjunk, hogy a való életben áldottak legyünk. Tehát azok, amikről az 5Mózes 28. beszél, a múlt héten felolvastam, azokat az Isten akarja, hogy ténylegesen, valóságosan jelen legyenek az életünkben.

Ugyanakkor azt is akarja, hogy ezek az áldások ne nőjenek téged túl. Vagyis ne legyen több pénzed, mint amit tudsz kezelni! Ne legyen ennél nagyobb vagyoned, mert tönkre teszi az elmédet, és a fókuszodat leveszi Istenről. Ugyanakkor Ő szeretné, hogy ez a vagyon nagy legyen, és ma meg fogjuk nézni ennek a célját. Ahogy a gazdagsággal Istennek nem csupán az a célja, hogy a te személyes egzisztenciális életed nagyon jó legyen, hogy mindent megvehess magadnak és könnyedén éld az életedet. Nem ez az elsődleges célja. Ez is célja, de leginkább az, hogy egy csatorna legyél valaki más számára, és rajtad keresztül Ő kifolyjon. Átfolyjon. Mindig is ez volt az Ő szándéka, mindig is ez volt az akarata, ez ma is így van, és minden áldással így van.

Sok Igét hoztam mára, hogy mi fog beleférni, meglátjuk, de az biztos, hogy ma is alapelvekről beszélünk. Áldásokban járni mindenképp egy sok összetevős egyenlet. Egy sok összetevős dolog, nem hallasz a mai napon tőlem olyan jellegű kulcsokat, hogy ha ezt teszed, ez fog következni, ha azt teszed, az fog következni, mert mindannyiunk életében ez az egyenlet kicsit más. Mindannyiunk életében jelen van és jelen kell, hogy legyen ebben az

egyenletben maga Isten. Jelen kell, hogy legyél benne te is, és amellet még sok minden: hogyan alázod meg magad, hogyan viszonyulsz a büszkeség dologhoz, milyenek a kapcsolataid, és lehetne sorolni, de mindenképpen egy sok összetevős dolog, hogy abban a teljességben járjunk, amit Isten szánt nekünk. Ő sokkal többet akar a te számodra, mint amit most tapasztalsz és látsz és megélsz. Sokkal többet!

Kell, hogy legyen benned egy kép a növekedést adó Istenről! Ami azt jelenti, hogy nem tudsz soha arra az áldások megnyilvánulásának arra fokára eljutni, hogy azt mondhasd, hogy Isten nem tud többet adni. Fokról fokra, lépésről lépésre, ahogy a létrán vagy a lépcsőn megyünk egyesével föl, mindig úgy megyünk előre és úgy haladunk. De a legtetejére nem tudsz ebben a földi életben eljutni, mert mindig van több Önála. Ha elérhetnél a végére, akkor az Ige nem lenne igaz. A mi feladatunk, a mi dolgunk, és én úgy hiszem, hogy küldetésünk is, hogy ezekben az áldásokban minél magasabbra jussunk. De nem saját magunk miatt, hanem amiatt, amit maga az Ige mond, mert ez ajtót nyit az Evangéliumra más emberek számára. A te áldásod lesz más emberek áldása, ahogy Ábrahámról is próféta volt maga Isten. Minél inkább több van neked, annál többet tudsz adni, és ez visszafelé is igaz. Minél kevesebb van neked, és nehogy pénzre gondolj most csak, nem erről beszélek, hanem az áldások megnyilvánulásairól. A pénz csak egy kicsi szelet az egész tortából.

Tehát minél több mindent tudsz Istenről, minél több mindent tudsz Őróla, annál többet tudsz adni másoknak, annál több szűkséget tudsz betölteni, és annál többféle különleges igényt tudsz kielégíteni, mert Isten még több ember felé tud csatornaként használni. Úgy hiszem, hogy sokunknak ez a vágya, ugye? Hogy minél inkább többet ismerjünk Róla, hogy minél inkább bőszegesebben tudjunk válaszokat adni az esetlegesen felmerülő kérdésekre. Azokra a kérdésekre, amik úgy hangoznak el a hitetlen emberek szájából, hogy sokan fiatal keresztényként nem tudnak válaszolni. Nem mondom azt, hogy eljutsz arra a pontra, amikor minden kérdésre választ tudsz adni, mert nem. De feladatunk és dolgunk az, hogy ahogy előre haladunk az életben, egyre több mindent megértsünk. És egyre több mindenre rálássunk, és egyre több mindent tisztán lássunk. És amikor meglátjuk ezt, akkor nem lesz már olyan kérdés benned, vagy olyan imádság, hogy Uram, használj engem! Uram, használj engem! Kérlek, használj engem! – hanem egyszerűen használható állapotban leszel. Isten használni akar téged! Nem kell Istennek könyörögni, hogy így kenj fel, úgy kenj fel, így használj, úgy használj! Tudjál minél többet, ismerj minél többet az Igéből, és Ő használni fog téged. Hozza majd a lehetőségeket, jönnek eléd emberek, és lesz lehetőség arra, hogy az Evangéliumot megoszd másokkal.

Soha nem nőünk nagyobbra, mint amennyire megértjük azt, hogy szükségünk van Isten kegyelmére. Ezt a mondatot felírtam magamnak, bekereteztem itt a jegyzeteim első oldalán, hogy ha tényleg utalok arra, hogy a tanításnak milyen címet adtam, hogy Kulcsok az áldásokhoz, vagy a növekedéshez. Soha nem fogunk nagyobbra nőni, mint amennyi megértésünk van arról, mennyire nagyon szükségünk van Isten kegyelmére! Amikor saját erődből próbálsz az életedet élni, amikor saját erőfeszítéseidből próbálsz áldásokat szerezni magadnak, el tudsz jutni bizonyos helyekig, de önmagában ez már lekorlátoz téged. Mert az a fajta önbizalom – talán ezzel zártam a múlt héten –, hogy én mit tudok tenni, én mit tudok elérni, az véget ér az énnél, mert nem tudsz nagyobbra nőni, mint saját magad. Viszont az a hit, ami benned van, az egyenlő Istennel, és Ő sokkal hatalmasabb! Tehát Őbenne bízni, Őbenne hinni egy egész más dimenzió, egy egész más kategória. Ahhoz, hogy megértsük Isten áldásait, és hogyan nyilvánulnak meg közöttünk, meg kell látnunk, hogy az Ő gondolkozásmódja és felfogása erről nagyon gyakran egészen más, mint a miénk. Ugye van egy vallásos elképzelés, amit az előbb mondtam már, hogy hát jó-jó, legyenek betöltve a szűkségek, de ne akarjál te sokat, mert az már a kivagyiságnak és a megnyilvánulása, amikor többet akarok, mint ami nekem elegendő, mint amire nekem szükségem van. Ez a világnak a felfogása, a vallás felfogása, de nem Istené, mert Isten nem így gondolkozik erről. Azért nem, mert Ő nem önző.

Így az önző emberek gondolkoznak, hogy nekem mire van szükségem, az én szükségem legyen betöltve, és nekem ennyi elég. A fókuszuk nem azon van, hogy másnak mit tudnak esetleg továbbadni, hanem saját magukon. Nekem legyen betöltve a szükségem, én tudjam fizetni könnyen a csekkjeimet, az én gyerekem, az én házam, az én szolgálatom, az én gyülekezetem, az enyém, és minden az enyém! Ki van a középpontban? Az ÉN. De Isten nem így gondolkozik. Isten azért akar megáldani, azért akarja, hogy az áldások megnyilvánuljanak, hogy te azt továbbadhasd.

Krisztus értelme, bármennyire is furcsa, de sokszor ellentmond a mi értelmünknek, a saját magunk értelmének. Egy pár Igét összeírtam azért, hogy megmutassam nektek, hogy van egy csomó dolog a Bibliában, ami úgy fest és úgy hat, mintha ellenmondás lenne. Az egyik, és az egyik legszembetűnőbb, a Példabeszédek 26-ban a 4-5-ös vers, sokan ismeritek:

Példabeszédek 26,4–5.

4. Ne felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne légy te is hozzá hasonlatos;

Ezt mondja ez az igevers? Ezt mondja ez az igevers. „Ne felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne legyél hozzá hasonlatos”. Mit mond a következő?

5. Felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne legyen bölcs a maga szeméi előtt.

Most akkor Salamon ezt itt eltévesztette és talán sokat ivott a friss szőlőléből, azért írta ezt le? Valami tévedés történt, hogy belekerült a Bibliába? Nem! Ezt Isten ihlette, és nem véletlenül van benne a Bibliában. És nem egy ilyen van a Bibliában, hanem sok. Most akkor mit csináljunk a bolonddal? Beszéljünk vele, feleljünk neki, vagy ne feleljünk neki? Mondok egy másikat. Lehet, hogy még idáig fel sem tűnt. Azt mondta Jézus, hogy szeressük embertársainkat, így fogalmazott a Károli szerint, hogy úgy szeressük felebarátainkat, mint önmagunkat. Tehát szeressük magunkat. Úgy szeressük a másikat, ugye? Ezt mondta Jézus? Olvastad a Timótheus levélben a 3. fejezetet, ahol arról beszél, hogy az utolsó időkben milyen emberek lesznek? Hogy kezdődik? Lesznek önmagunkat szeretők. És ott felsorol egy csomó mindent, pénzsóvárgók, meg mindenféle egyéb dolgot, ami hát nem igazán kedvező. Na most, akkor szeressem magam, ahogy Jézus mondta, vagy ne legyek önszeretben, mint ahogy Pál apostol mondta? Melyik áll melyik felett? Szeressük, ne szeressük?

A következő: Jézus azt mondta, hogy akkor fogunk élni, ha meghalunk. Hoppá! Most akkor éljek, vagy meghaljak? Vagy haljak meg, hogy éljek? Vagy éljek, akkor nem halok meg? Most akkor mi van? Várjál, nincs még vége, most jön a kedvencem. Isten királysága így működik egyébként. Jézus, amikor erről beszélt, akkor Isten királyságát mutatta be, hogy az hogyan működik, és ezzel megmutatta Isten gondolkozásmódját, ami nagyon sokszor épp az ellenkezője, az ember gondolkozásmódjának. Figyelj! Azt mondta: alázkodj meg ahhoz, hogy felmagasztaltassál! Alázzam meg magam? De hát én felmagasztalást akarok, én előléptetést akarok, én azt akarom, hogy elismerjenek, hogy előrébb haladjak! Akkor mit kell tennem? Akkor ott kell lennem, és mutatnom kell magam, hogy én vagyok az, akit elő lehet léptetni! Ehelyett Jézus azt mondja, alázkodj meg! De akkor nem fognak észrevenni! Hogyan lesz így nekem akkor áldás megnyilvánulásom?

Érted a csavart az egészben? Van még egy, és ez is sokatoknak a kedvence, amikor Jézus azt mondta, nem is egyszer, hanem többször is, hogy azok lesznek boldogok, akiket üldöznek. Húúú! Mekkora halleluját hallottam most! De jó! Azt mondta Jézus, hogy azok lesznek a boldog emberek, boldogok azok, akiket üldöznek az én nevemért. Halleluja! Mindent akar az ember, csak azt nem, hogy az emberek megszólják. Mindent akar az ember, csak azt nem, hogy a másik a szájával ostorozzon, meg kárhóztasson, vádoljon minket, meg mindenféle hazugságokat mondjon rólunk. Hát az ember hátára sem kívánczik az ilyesmi! Az az áldás, amikor az emberek szeretnek, megölelnek, megpusztilnak, a zsebembe tolnak egy borítékot, meg megtankolják az autót, meg mit tudom én, lehetne sorolni ezeket. Ezek az áldások,

nem az, hogy üldöznek és hazugságokat mondanak rólam, mi ebben a jó? Miért okozna ez nekem boldogságot? Látod, hogy Isten gondolkozásmódja másfajta!

Az áldások megnyilvánulása a kapcsolatokban ugyanígy van. Egyébként nagyon sok hasonló példát lehetne még ezzel kapcsolatban hozni, ami ellentétnek látszik ugyan, de nem az, mi tudjuk, de ezek nagyon mélyreható Igék, példák az Igéből, amiket csak a Vele való kapcsolatból érthetünk meg. Ezt nem lehet úgy elmagyarázni, és úgy megérteni, mint ahogy a matematikát, hogy kettő meg kettő az négy. És ötször öt az huszonöt. Azt be lehet magolni, meg lehet tanulni, az ember elméjébe ez valamilyen módon bekerül, és akkor tudja. És akkor tudod. De ezeket az Igéket nem így kell megérteni, hanem erről a megértés úgy jön, hogy Istennel vagy kapcsolatban. Kizárólag így tudhatod meg, hogy melyik esetben kell felelni a bolondnak, és melyik esetben nem kell felelni a bolondnak. Mert helyzete válogatja. És ezért nem lehet erre hozni egy receptet, hogy ebben az esetben ezt tedd, abban az esetben meg azt tedd, mert lehet, hogy nekem felelnem kell a bolondnak, és ki kell igazítanom, de lehet, hogy neked nem, vagy éppen fordítva. Éppen az adott élethelyzetben. Minden egyes ilyen ellentétnek tűnő Igével kapcsolatban ez a helyzet. Nem akartam erről beszélni, de most érzem, hogy erről beszélnem kell. A kertben ott volt az a bizonyos fa, amiről nem szabadott volna enni. Melyik fa volt az? A jó és a gonosz tudásának a fája. A gonosz szó a héberben a hitvány, meg a rossz. Isten azt mondta, hogy a kert bármely fájáról ehettek, de a jó és a gonosz tudásának fájáról ne egyetek. Beszéltem erről egy pár mondatban egyszer, de most újra elmondom, hogy miért volt baj az, hogy evett az ember arról. Hiszen nem jó dolog az, hogy különbséget tudunk tenni a jó és a rossz között? Nem arra szólít fel az Újszövetség Igéje és nem azért imádkozik Pál apostol a Filippi levélben, vagy a Kolosse levélben a gyülekezetért, hogy különbséget tudjanak tenni a hívők a jó és a rossz között? Hogy a jót jónak, a rosszat rossznak nevezzék, legyen megértésük arról, hogy milyen helyzetben mit kell tenni?

Itt is ellentétnek tűnik a dolog, de igazából itt a probléma azzal volt, hogy ha az ember tudja, hogy mi a jó, mi a rossz, akkor nincsen szüksége Istenre, hogy megmondja, hogy mi a jó és mi a rossz. Ez a fajta függetlenség, ez a fajta függetlenedés volt a probléma forrása. A sátán becsapta Ádámot és Évát, és ettek arról a bizonyos fáról. Ismerjük a történetet, de ez az eredője, hogy Isten azt akarja, hogy tudd, hogy mi a jó és mi a rossz, de onnan tudd, hogy Ő mondja meg neked, nem pedig te döntöd el, hogy most beszéljek a bolonddal, vagy ne beszéljek a bolonddal. Ez egy Tőle való függés, egy kapcsolat, egy közösség, ami egy el nem vágott köldökzsinór Vele, ahogy folyamatosan jön Tőle az áldás és a megnyilvánulás. Vigyázzunk, hogy ez mindig meglegyen, ne vágjuk ezt el!

Így vált a világ istentelenné. Nincsen szükségem Istenre! Sokkal nagyobb szükségünk van Rá, mind gondolnánk. Sok jó erkölcsi tanítás van a Bibliában, a bátorságról, fegyelemről, hűségről, áldozatról, és mindenféle ilyen dologról, csak hogy a mi életünkben, a mi személyes átalakulásunkhoz, a mi személyes jelenbeli formálásunkhoz az erő csak a Vele való kapcsolatból fakad. Nincsen más útja annak, hogy megtapasztaljuk azt, hogy az erő megnyilvánul az életünkben. Vele kell közösségben lenni. A Vele való közösségből származik az az erő, amire annyira vágysz. Az erő, ami rajtad van, amit te áldásnak gondolsz, hogy amikor megnyitod a szád, akkor mindenki odafigyel, elismer, értékesnek gondol, és áldott vagy minden területén az életednek, jószágban és bőségben élsz, ez Isten erejének a megnyilvánulása az életedben. Ez honnan jön? Ezzel kezdtem az elején. Keressétek először Isten országát! Kutatod, keresed, olvasod, őszinte vagy, egyenes vagy, és megalázod magad Előtte. A Róma 8,32-ben mondja az Ige azt, ami sokak számára csak egy Ige a sok közül, de nagyon sokat mond.

Róma 8,32.

32. Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?

Méltó ez az igevers arra, hogy időt töltsünk vele, hogy elmélkedjünk ezen, hogy gondolkodjunk rajta, hogy olvassuk ezt magunkban. Ha tisztábban látjuk Istent, akkor magunkat is sokkal tisztábban fogjuk látni. Ha tisztán látod az Ő személyét, ha tisztán látod az Ő jellemét, ha tisztán látod az Ő tulajdonságait, akkor fogod tisztán látni saját magadat. Mert ha nem látod Őt tisztán, és azt gondolod, hogy egy büntető, egy haragos, egy állandóan morcos Isten, aki arra vár, hogy a fejedre koppintson, ha valami rosszat tettél. Vagy arra vár, hogy valamit cselekedj már végre, hogy megáldhasson téged, vagy arra vár, hogy végre rászánd magad, hogy legalább egy órát imádkozz egy nap, és lehetne ezeket a keresztyény, vagy vallásos elképzeléseket sorolni, de amikor ezt látod, akkor nem helyesen látod Istent.

Amikor viszont helyesen látod Őt, akkor fogod helyesen látni saját magadat is. Isten nem azért alkotott minket, mert olyan nagyon szüksége volt ránk. Van, aki ezt tanítja, hogy Isten nagy unalmában teremtette az embert, mert igazából nem volt teljes az élete, szüksége volt valakire, akivel közösségben lehet. Én ezt nem hiszem, hogy így van! Én nem hiszem, hogy Isten egy depressziós Isten! Eltelt egy pár millió év, és már nem tudott magával mit csinálni, és akkor teremtsünk már egy embert, mert nem teljes az életem! Nem! Isten önmagában teljes, és kész, és neki nincsenek ilyen jellegű szükségei. Ő egész más célból teremtett. Az Ő létezése szuverén, Ő örökkévaló, és teljes. Nem volt befelé forduló a trónteremben, hogy jaj, ki kellene találnom valamit, hogy ne legyek ilyen magányos! Nem a saját szükségei miatt teremtett minket. Ő nem valami űrt próbált betölteni velünk, emberekkel. Amikor meglátod azt, hogy azért teremtett téged, mert szerette volna Önmagát megosztani valakivel, és szeretett volna áldani, szeretett volna valakit felemelni, szeretett volna valakire úgy tekinteni, hogy egy érték a számomra, s rádöbbsz arra, hogy ez én vagyok! – akkor megváltozik a képed Istenről.

A te értékedet az határozza meg, hogy ki hajlandó érted fizetni, mit, és mennyit. A bibliakörön is elmélkedtünk, gondolkodtunk ezen, hogy Istennek mi az értéke? Mennyire értékes Isten? Meg lehet ezt határozni? Be lehet valamilyen mércébe szorítani? Meg lehet Őt mérni? Nem lehet megmérni sem súlyra, sem térfogatra, sem hosszúságra, sem mélységre, sem magasságra, olyan hatalmas. Így van? És figyelj! Ezt a hatalmas értéket Ő fölládozta! Kiért? Érted. Mit mond az Ige? Ő Önmagát adta érted. Akkor te mennyire vagy értékes az Ő számára? Nem azt mondta, hogy hát elrontotta ez az ádami fiú, fölládozom érte az angyali seregek egynegyedét. Hajlandó vagyok rááldozni az univerzum egyharmadát, vagy a felét is odaadom az emberért, mert annyira értékes a számomra! Nem, nem ezt mondta. Önmagát áldozta fel érted és értem. Érted azt, hogy neked milyen értéked van, amikor Isten olyan értékesnek tart téged, hogy Önmagát adta érted?

Amikor az emberek megértik, hogy milyen értékes vagyok, nem azért, mert hűdemilyen szuper vagyok, mennyi mindent engedelmesen jól csináltam, és jól tettem, hanem azért, mert Isten úgy döntött, hogy engem értékesnek teremt. Ilyen értéket képviselek Előtte. Miért jó ez arra, hogy gondolkozunk ezen? Az a helyzet, hogy az az ember, akit te értéktelennek gondolsz, mert olyan hitványul beszél, hitványul cselekszik, és rossz dolgok vannak jelen az életében, Isten szemében az az ember is ugyanolyan értékes, mint te. Látod, amikor ezek az elmebeli dolgok a helyére kerülnek, és meglátod saját magadat Isten szemével, és meglátod a másikat Isten szemével, akkor kezd valami kialakulni. Kezd az isteni értékrend létrejönni benned.

Gondolj bele, Isten odaadta az Ő Fiát, Jézus odaadta Önmagát értünk, a Szent Szellem úgy döntött, hogy ilyen tökéletlen edényben, testben vesz lakozást. Okunk van azt hinni, hogy az ez az „értünk” messze felülhaladja minden képzeletünket. Az értéked messze felülhaladja minden gondolatodat. A Mindenható Isten úgy döntött, hogy Önmagát adja érted. Ez döbbenet! Döbbenet erről hallani egyszer, döbbenet erről megértést kapni, döbbenet ennek a mélységébe bemenni, mikor az ember ezt tudja.

Ha én ilyen értékes vagyok Isten számára, akkor vajon mennyire akar engem megáldani? Ugye ezek a helyes gondolkozásmódok, ezek helyes hitet eredményeznek bennünk? Ha

helyesen gondolunk magunkra, hogy kik vagyunk mi Őbenne, akkor helyes lesz az önértékelésünk, az identitásunk, az önképünk, és nem leszünk olyan lekicsinylőek saját magunkkal szemben. „Én csak egy alacsony végzettségű vagyok! Én csak egy szakmunkás vagyok! Én csak egy kisnyugdíjas vagyok! Én ez vagyok, vagy az vagyok, én ezt értem el, vagy én azt nem értem el!” Óhózzá képest a legbölcsebb, a leggazdagabb világi ember is csak egy kis porszemnyi kis semmi, de Isten az Ő értékét mégis velünk tette egyenlővé. Illetve a mi értékünket tette Önmagával egyenlővé. Rendkívül jelentősek vagyunk a számára, és rendkívüli nyomatékkal beszél rólunk az Igéből. Bizony, amikor a valódi hit ezt megragadja, akkor ledőlnek azok a korlátok, amelyek addig voltak az életünkben.

Kérdezte valaki a múlt héten, hogy miről lesz szó ma? Volt egy-két mondat azzal kapcsolatban, hogy ezen a héten ezt az üzenetet folytatom, és szerintem arra kérdezett, hogy milyen kulcsok lesznek? Hogyan lehetek áldott? Nem tudok kulcsokat adni, olyat, ami mindenkire ugyanúgy működik. Azt tudom mondani, hogy szeresd Őt, tiszteld Őt, keresd Őt, kutasd Őt, és hidd el azt, hogy te értékes vagy! Ez egy alap dolog.

Az áldásnak, az előléptetésnek, az előre haladásnak célja van. Az áldásnak, és az hogy befolyásossá válsz, az életed befolyással van más emberek életére, Istennek ezzel célja van. Bizony a legnagyobb kihívás sokszor az, hogy végre odaérjünk, hogy van némi megtakarításunk, meg hallgat egy pár ember ránk, meg bizonyos jó pozícióba, vagy helyzetbe kerültünk, és utána mit kezdjünk ezzel? Ez egy nagy kihívás, hogy miközben egyre jobb és jobb helyzetbe kerülünk, egyre többen követnek, hogyan maradjunk alázatban? Hogyan tartsuk meg magukat abban a kiindulási pontban, amiben voltunk? Hogy ne emelkedjen az ember orra magasabbra, mint ahol lennie kell, hogy a májunk ne dagadjon a kétszeresére, mert az már májbetegségnek minősül. Ugye? Egyesek azért nem akarnak és nem hajlandóak elfogadni azt, hogy Isten az áldást adó Isten, a növekedést adó Isten, és bőséget akar a gyermekeinek, mert azt gondolják, hogy ha ennek ellene állunk, az bizony az Istent féltő alázatnak a jele.

Nem értek ezzel egyet, aminek több oka van, kettő leginkább. Egyik, hogy nem ezt látom az Igében, a másik, ami ebből következik, hogy nem ezt tapasztalom az életemben. Te is voltál talán már beteg, és voltál egészséges is. Melyik a jobb? Tényleg jobb egészségesnek lenni? Ki gondolta volna! Mégis vannak felekezetek, keresztények, akik azt mondják, hogy jobb betegnek lenni, mert azzal Isten akaratát töltjük be. Ez egy pokolból kiköpött, hazug, nyálkás fröcsögés! Nem igaz! A szegénységgel ugyanez a helyzet, legalább ennyire határozottan ezt tudom mondani. Letagadni Isten célját az életünkben, az minden, csak nem alázat! Jelentéktelennek lenni, középszerűnek lenni, szegénynek, vagy betegnek lenni, az minden, csak nem alázat! Bár az áldások megnyilvánulásai, ahogy mondtam, veszélyt is hordozhatnak, de ez nem módosítja Isten céljait veled és benned. Ámen!

A Biblia több annál, mint alapelvek gyűjteménye, amelyeket követve sikeresek lehetünk. Vannak benne alapelvek, olvasd a Példabeszédeket! Igazából az elejétől a végéig egy csomó kijelentés van azzal kapcsolatban, hogy hogyan tud az 5Mózes 28. megnyilvánulni az életedben, de a Szerző személyes ismerete a kulcs a sikerhez. Az, hogy ismered Őt, aki maga az Ige, aki adta az Igét, aki rendelkezésünkre bocsátotta azt, és írásos formájában tudjuk ezt olvasni. Nem a betű a lényeg, hanem a Szellem, aki mögötte van. Gondolj bele, hogy voltak évszázadok, amikor az emberek nem tudták olvasni a Bibliát, mert nem volt, a kiváltságosaknak lehetett csak. Mégis lehettek áldottak.

Az értéket tehát nem az határozza meg, hogy mennyire nyilvánul meg az áldás az életedben. Arról beszélünk, hogy szeretnénk, kívánjuk, és akarjuk Isten akaratát az életünkben, hogy az áldások megnyilvánuljanak rajtunk, de a te értékedet nem ez határozza meg. Ne ez alapján tekints magadra, hogy ha sok mindenem van, sok mindent föl tudtam magamnak halmozni, és sok mindent birtokolok az életben, akkor én értékesebb vagyok annál, aki még csak ott jár az elején. Hol is van? Ott a szőnyeg alatt. Nem helyes így tekintenünk magunkra!

Az sem helyes, ha azt gondoljuk, hogy az az ember, akinek az életében nem nyilvánulnak meg nagyon látványosan azok az áldások, amikről az 5Mózes 28. beszél, az nem szellemi ember. Ez nem igaz! Az sem egyértelműen igaz, hogy akinek az életében sok látványos áldás jelen van, az aztán nagyon szellemi ember. Ne húzzunk ilyen párhuzamot! Ugyanakkor van olyan, hogy a megértéssel arányosan a körülötted lévő dolgok is növekednek és bőségbe kerülhetsz. Ahogy a lelked gyarapodik, úgy gyarapodik a környezetben minden, ami körülötted van. Ez valóságos.

Akik vagyunk Krisztusban, az az elsődleges, és az a fontos. Ebből kell fakadnia mindennek, amit teszünk. Isten akarja a mi sikerünket, de az Ő szemszögéből nézve ez más értelmet nyer. Ő örök. Az Ő meghatározása szerint kell nekünk az áldásokban járnunk, és az Ő szemével kell magunkat néznünk. Nem szabad megengednünk magunknak azt, hogy azt gondoljuk, hogy ha nem nyilvánul meg látható módon az, amire vágyunk már évek óta, akkor nem vagyunk áldottak, nem vagyok értékesek. Van az a tipikus – nem csak a magyar emberre, hanem minden emberre jellemző – mentalitás, hogy ha jó autóban ülök, akkor ki tudom húzni magam, ha meg egy szerényebb autóban ülök, akkor az emberek is másképp néznek rám, és én is úgy érzem magam, ahogy az emberek néznek rám.

Egy ember értékét nem az határozza meg, hogy mije van. Érted? Hanem az, hogy ki ő. Hogy ki vagy te Krisztusban. Ugyanakkor az égvilágon semmi probléma nincs a jó autóval, meg a jó házzal, meg a tengerparti nyaralással, és lehetne sorolni. Nem vagyok ezek ellen én sem egyáltalán, sőt kívánom, hogy mindannyian nagy bőségben járjatok, de jobban kívánom azt, hogy legyen mögötte egy olyan tartásotok, ami azt mutatja, hogy tudjátok, kitől kaptátok mindezt. Tudod, hogy ez az áldás az Ő ajándéka, és az Ő kegyelme, ami meg tudott nyilvánulni az életedben. Te ezzel az áldással nem csak önös célokat szolgálsz, hanem áldás vagy mások számára is. Ámen, és ámen!

Isten célja azzal, hogy megáld bennünket, és hogy az áldások megnyilvánulnak az életünkben, az Ő felmagasztalása. Nem mehetünk el emellett szó nélkül. Ezt meg kell érteni mindenkinek! Ha ezt megértenék a keresztények, akkor nem posztolnának annyi ostobaságot, fotót, meg mindenféle dolgot a Facebookra. Hihetetlen, hogy embereknek mi az érték! Nagyon sokszor nem is tudják, a saját szívüket sem ismerik, hogy amit tesznek, amit csinálnak, az egy önreklámozás! Amikor önmagadat reklámozod és eljutsz vele valahova, akkor a saját erőfeszítésedből kell ott megmaradnod! Amikor önmagad dolgozol, és önmagad építed fel a vállalkozásod, a céged, és eljutsz valahova, akkor a saját erőfeszítésed kell ahhoz, hogy megmaradj azon a szinten. De amikor Isten emel fel, akkor Ő gondoskodik rólad, hogy ott maradjál. Nem kell aggódnod, nem kell, hogy gyomorgörcsös éjszakáid legyenek, nem kell telesírnod a párnádat, hogy most mi lesz, hogyan lesz? Mert ha Ő emelt fel, akkor az Ő felelőssége. Ő hívott el engem ide? Akkor ez az Ő felelőssége, nem az enyém! Én megteszem az én részemet természetesen, de Isten az, aki a munkát végzi. Nem tekinthetek úgy magamra, hogy az én erőm képes rá, mert biztos, hogy nem! Jó, ha az ember szembesül a saját korlátaival.

Valamit ki kell hagynom, hogy beleférjünk a mai napba, úgy látom. Az biztos, hogy nem lehet erről eleget beszélni. Nem tudom, hogy elegendő-e ezt egy alkalom során ötször, tízszer, hússzor megemlíteni? Ha hajlandó vagy kicsi lenni a saját szemedben, akkor Ő hajlandó lesz téged felemelni. Ha hajlandó vagy úgy tekinteni magadra, hogy értékes ember vagy, tudod, hogy ki vagy Krisztusban, tudod azt, hogy milyen értéket képviselsz Isten számára, de Nélküle semmi vagy, akkor Ő hajlandó lesz arra, hogy téged előrébb vigyen. Jön az előléptetés, jön a pozíció, jön a gyarapodás, és jön minden, amire vágyasz, amiért eddig annyira küzdöttél! Amíg az ember a saját szemeiben kicsi, addig van erre lehetőség. Ha az ember többet gondol magáról, mint ami, akkor a befolyásos hivatali helyre kerülés egy elérhetetlen vágyalom lesz mindig is.

Hogyan kell kinéznie az áldásunknak? Mérhető-e az áldás megnyilvánulása anyagi értelemben? Mérhető-e az áldás egészségügyi értelemben? Mérhető-e a pozíciók betöltésében,

vagy a befolyások elérésében, vagy az életben való uralkodás minőségében? A Róma 5,17. mondja. Egy nagyon sokat, ismert és használt igever.

Róma 5,17.

17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.

Mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által. Az életben való uralkodás az nem egy áldás megnyilvánulás? Hogy uralkodsz az életedben? Hogy nem mások uralkodnak érzelmileg feletted, nem mások mondják meg azt, hogy mit tegyél, nem a körülmények határozzák meg azt, hogy boldog vagy, vagy nem, nem a körülmények határozzák meg azt, hogy hány fokra fűtöd fel a lakásodat télen, hanem te uralkodsz ezeken a dolgokon!

Te veszed az uralmad alá a pénzügyi dolgokat, a tested állapotát. Az, hogy uralkodsz az életben, az egy áldás megnyilvánulás. Jó ez a fordítás: Akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták. Milyen mértékben vették a kegyelmet? Milyen mértékben ragadtad meg a megigazulást? Amilyen mértékben vagy jó elfogadó Istentől, bizony ez befolyásolja azt, hogy milyen mértékben leszel áldott a mindennapjaidban. Ha érted a megigazulást. Hamarosan majd lesz erről egy tanítás, hogy ha tudod azt, hogy te ki vagy Őbenne, hogy mit tett Ő. A Zsoltároknak a 67-es fejezetben az 1-es versben van egy személyes imádság, amelyre a zsoltáríró szíve felbuzog.

Zsoltárok 67,1–3.

1. Az Isten könyörüljön rajtunk és áldjon meg minket; világosítsa meg az ő orcáját rajtunk. Szela.

Ez egy fohász, egy imádság, egy megszólítás Istenhez, egy kérés. Könyörülj rajtunk, Uram, és áldjál meg minket, mondta ezt az Ószövetségben Dávid. Itt még nincs vége a gondolatmenetnek, mert a 2. versben van a következmény, illetve amire hangsúlyt szeretnék fektetni, hogy miért kérte ezt Dávid, miért imádkozta ezt. Ez egy minta mindannyiunk számára.

2. Hogy megismerjék e földön a Te utadat, minden nép között a Te üdvösségedet.

3. Dicsérnek téged a népek, oh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan.

Miért kért áldást Dávid, vagy a zsoltáríró, miért kérte Isten irgalmát, jóindulatát, áldásainak megnyilvánulását? Azért, hogy mások megismerjék Istent. Vajon mi hányszor imádkoztunk így, hogy Uram, áldjál meg engem, annyira szükségem van erre, meg arra! – és a hosszú listát felsoroltuk? Nincs bajom a hosszú listával, de a nagy kérdés, hogy miért. Miért? Dávid itt, úgy hiszem, Isten szívéből imádkozott: hogy megismerjék a földön a Te utadat és minden nép közt a Te szabadításodat. Ha ez igaz és ez egy követendő út és jó minta a mi számunkra, akkor, ahogy megnyilvánulnak Isten áldásai az életünkben, az egy evangelizációs eszköz lehet a világ számára. Az, hogy te áldott vagy, hogy békességben vagy, örömben vagy, hogy kiegyensúlyozott vagy, jó módban vagy. Az, hogy hogyan éled az életedet, sokkal hangosabban beszél rólad, mint a szavaid. Az emberek figyelik azt, ha te kereszténynek mondod magad, akkor mit csinálsz, hogyan beszélsz, és mi van körülötted. Mennyivel jobb bizonyosság egy hitetlen számára az, amikor arról beszélsz, hogy Isten megáld engem, és látja, hogy tényleg áldott vagy és tényleg haladsz előre napról napra, évről évre. Ez a nagy küldetés a népek számára és célja az áldásoknak.

A belső világunk alakítja a körülöttünk levő világot és arra vagyunk teremtve, hogy a lelkünk gazdagsága által uralkodjunk az életben. Van még egy-két dolog, amit az uralkodással kapcsolatban szeretnék elmondani. Így hangzik: uralkodnunk úgy kell, hogy szolgáló szívünk van! Szolgálni pedig úgy kell, hogy király szívünk van! Érted a kettőt? Királyként uralkodsz az életedben úgy, hogy a szívedben egy szolgáló, egy másoknak tenni akaró hozzáállásod van. Ez van a szívedben. Szolgálni pedig úgy kell, mint egy király. Milyen a király? Nagylelkű, bőséges, gazdag, nem személyválogató. Legalábbis a jó király. Egy mondatban összefoglalva,

az Úrtól való áldások megnyilvánulásának a szív a mozgatórugója. A szív, az indíték, a hozzáállás, az alázat jelen kell, hogy legyen, mert ha nincs jelen, akkor az blokkolja a beteljesedést. Hogy egy kicsit gyakorlatiasabb vizekre evezzünk, a növekedés kulcsa abban van, hogy mit kezdesz azzal, amid most van.

Egy kis gyakorlati evangélium, gyakorlati áldások. Hogyan lehetsz áldottabb a mindennapjaidban? Úgy, hogy jól sáfárgatsz azzal, amivel most rendelkezel. Hűséges vagy azon, amid most van. Nem tudsz hűséges lenni azon a fizetésen, amire vágysz, azon tudsz csak hűséges lenni, ami most van. Azokkal a kapcsolatokkal tudsz hűséges lenni, amik most vannak. A tekintéllyel, ami egy-két ember vagy a családod előtt van, azzal kell helyesen bánnod és jól kezelned. Megismétlem, amid van, azzal kell jól bánnod! A jelenlevő áldásodat hogyan kamatoztatod? A rendelkezésedre álló erőforrásokat hogyan használod most fel? A megnyilvánult áldásaiddal mit kezdesz, ami most van?

Azt mondod, nem vagy áldott. Dehogynem, önmagában az, hogy itt vagy, egy áldás megnyilvánulás. Itt még meleg is van. Még ha nincs is olyan nagyon krumplipirító meleg, de nincs olyan hideg, mint kint. Lehetne sorolni, hogy ruha van rajtad, melegbe mész haza, van mit enned. Sokkal áldottabb vagy, mint a világ lakosságának több mint fele. Arról még nem is volt szó, ha az áldásnövekedésről beszélünk, hogy a jelenlegi áldásaid hogyan határoznak meg téged és milyen irányba fejlődik a jellemed ezek által. Mert az áldások büszkévé tehetik az embert és függetlenné Istentől. A Jelenések könyvében, a 3,17-ben olvassuk, a laodiceai gyülekezetnek mondja Jézus ezt:

Jelenések 3,17.

17. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, és a nyavalyát, és szegény, és vak, és mezítelen:

Ezek az emberek azt gondolták, hogy az áldások megnyilvánulásaiban vannak és gazdagok, nagyon gazdagok. Ha elhiszed, hogy a saját erődből szerezted meg azt, ami áldásod van, és úgy gondolod, hogy meg is érdemled azt, az létrehoz benned egy hála nélküli hozzáállást, egy hálátlanságot. A Példabeszédek 21,31-ben van egy nagyon jó igever, azt mondja:

Példabeszédek 21,31.

31. Készen áll a ló az ütközet napjára; de az Úré a győzelem!

Kérdezheted, hogy miért van ez itt, hogy illik ez ide? Készen áll a ló az ütközet napjára, de az Úré a győzelem!

Példabeszédek 21,31. Egyszerű fordítás

31. A lovakat felkészítheted a csatára, de a győzelem az Örökkévaló kezében van!

Ebben az igeverben a természetes erő, a ló, a felkészülés és az ember tenni akarása van jelen, meg a természetfölötti, hogy Isten adja a győzelmet. Egyik oldalon, ha nézzük a saját életünket, ott van az ember erőfeszítése, az ember munkája, az önfegyelme, a képzettsége, az, hogy kamatoztathatod, amid van, türelmes vagy, szorgalmas vagy és beleteszed a magadét, teszel dolgokat és keresed Isten országát. Ezek cselekedetek, amelyeket megteszel. Ez az egyik oldal. Itt utal az Ige arra, hogy készen áll a ló az ütközet napjára, amikor harcba kell menni, akkor megteszel mindent, adsz a lóra páncélt és megettetted és lecsutakoltad és mindenféle jó dolgokkal elláttad, meg a katonát is ráültetted a hátára, te aztán megtettél mindent, de a győzelmet nem ez szerzi meg. A győzelmet az Úr adja! Azaz, a másik oldalon ott áll az, hogy Ő az elhívó, Ő az, aki képessé tett téged arra, hogy ezt akár mind megtedd, Ő az, aki alkalmassá tett, Ő az, aki bölccsé tett téged és Ő az, aki adott neked lehetőségeket, hogy ezeket megtedd.

Itt mind a kettőnek jelen kell lennie ebben a képletben, nem vehetjük ki Istent belőle, hogy én majd megteszem, amit én meg tudok tenni. Önpusztító dolog az, ha Istent kivesszük ebből az egyenletből. Meg kell tennem mindent a sikerért, de be kell látnom azt, hogy Isten

kegyelmén keresztül tud csak jönni a győzelem. Prédikálunk a gyülekezetben, megteszünk mindent, de Isten adja a növekedést. Próbáld meg a kertedben elültetni valamit úgy, hogy te akarod a növekedést előidézni. A feltételeken dolgozhatsz, gyomlálhatod és öntözheted és segíthetsz rajta, hogy több fény érje azt a növényt, de a növekedést Isten adja. Ez az Ő kezében van és ott is kell hagyni. Istennek van egy növekedési üteme, nem előzheted ezt meg, mert ha megelőződ, akkor magad elé futsz! Sokan kerültek abba a helyzetbe, hogy kierőltettek valamit, amire még nem voltak készen és belebuktak. Nem voltak alkalmasak rá, mert nem volt meg Istentől a kenetük rá, hogy azon a helyen meg tudjanak állni. A bizodalmonknak mindig Istenben kell lennie, sohasem azokban a dolgokban, amik anyagilag körbevesznek minket. A hasonlattal élve lehet itt egy ló, ami fel van készítve, de ez a mai korban arra vonatkozik, hogy bizodalmod lehet a pénzedben, a képzettségedben, a tanulmányaidban, a főnöködben, a megtakarításaidban, az erődben, meg abban, hogy milyen tehetséges vagy. Az ember sok mindenbe beleveti a bizodalját és nem baj, ha ezek jelen vannak, de önmagában ezzel nem tudod elérni azt, ami a legtöbb Istentől. Sőt, nagyon sokszor ennek az útnak a vége pusztulás. Ezt is a Biblia mondja, hogy van oly út, amely jónak tűnik az embernek szemei előtt, de a vége halálra menő út. Sokkal jobb az, ha Őt keressük és Ő ezeket a felsorolt dolgokat alkalmazza mibennünk. Halleluja!

Minden, amit kapunk Istentől, kegyelemből van. Ámen! Kegyelemből, hit által. Motiválhat-e minket bármilyen mértékben, bármilyen formában az, hogy Isten jutalmazó Isten? Igen! Úgy, ha ezt a maga helyén kezeljük és a maga jó helyén tekintünk erre. Fogós kérdés, mert kegyelemből van minden áldás és nem fizetség gyanánt, de van bibliai példánk, újszövetségi, ószövetségi is, és maga Jézus is egy példa. Amit most kiemelnék, azt a Zsidókhoz írt levél 12,2-ben írja, hogy Jézus előtt volt egy jutalom, aminek nekifeszülve tette azt, amit tett. Ez a közismert Ige így hangzik:

Zsidó 12,2.

2. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, aki az előtte lévő örömért keresztet szenvedett, nem tekintvén a gyalázatot, és az Isten királyi székének jobbára ült.

Mi volt neki a jutalom? Az előtte lévő öröm. A Zsidó 11,6-ban olvasom a következőt:

Zsidó 11,6.

6. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Itt is van egy jutalom! Menjünk az Ószövetségre! Az elmúlt hetekben döböntem rá, hogy amikor Dávid legyőzte Góliátot, abban a történetben, amit a világ is ismer és a Biblia egyik legismertebb története, van valami, ami eddig az én figyelmemet nagyon elkerülte. Lehet, hogy a tiédet is, de az is lehet, hogy te eddig is tudtad ezt. Dávid fölkapta a fejét akkor, amikor arról volt szó, hogy ha valaki legyőzi Góliátot, akkor jutalmat kap. Az érdekes az, hogy nem egyszer figyelt föl erre, nem kétszer, hanem háromszor említi az Ige, hogy a fülét a jutalomra fordította. A történetet mindenki ismeri az 1Sámuel 17-ből, a 24. verstől olvasom. Ott járunk a történetben, hogy a fiatal Dávidot megkérte az apja, hogy a bátyjainak vigyen ételmet a csatába. Góliát negyven napon keresztül kiabálja azt, hogy Izrael Istene milyen semmitérő, hitvány és valaki álljon ki velem, mert ha én legyőzöm, akkor ti lesztek az én szolgálaim, ha ti győztök le engem, akkor mi leszünk a ti szolgálaitok! Itt kapcsolódunk be a történetbe.

1Sámuel 17,24–30. Egyszerű fordítás

24. Amikor az izraeli katonák meglátták Góliátot, rémülten elfutottak előle.

25. Egyikük ezt mondta: Látjátok ezt az embert, aki előlépett a csatasorból? Már megint itt van, hogy gyalázza Izráelt! Ha akadna valaki, aki őt párviadalban megölné, azt Saul király gazdagon megjutalmazná! Még a leányát is hozzá adná feleségül, és a győztes családját felmentené minden adófizetés alól.

Ez egy hármast jutalmazás! Nagy gazdagságot ad, ez pénzt jelent. A lányát elveszi feleségül az ifjú legény. Mit jelent ez, hogy a király lánya a feleséged? Azt, hogy a király lesz az apósod. Bekerülsz az előkelő helyekre, ott leszel a nagy urakkal, a vezetőkkel, ez egy pozíciót is jelent. A harmadik jutalom ráadásként, hogy az egész család adómentességet élvez élete végéig.

26. Dávid odafordult a mellette álló katonához, és megkérdezte: Mi történik azzal, aki megöli ezt a filiszteust, és lemossa Izráelről ezt a gyalázatot? Ki ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázni merészeli az Élő Isten seregét?!

Miért kérdezte ezt Dávid, hiszen most hallotta a katonáktól? Odafordul és megkérdezi, hogy mi lesz azzal, aki legyőzi Góliátot?

27. A katona meg a többiek megismételték, hogy mi lesz a jutalma annak, aki Góliátot megöli.

Másodszor hallotta Dávid azt, hogy mi a jutalom.

28. Dávid legidősebb bátyja, Eliáb hallotta, amint Dávid a többiekkel beszélget, és haragosan ráripakodott az öccsére: Minek jöttél ide? Kire hagytad azt a néhány juhott a pusztában? Ismerlek, milyen elbizakodott vagy! Tudom, hogy mi rosszban töröd a fejed! Csak azért jöttél, hogy megnézd a csatát!

Tudjuk, ki volt Eliáb? Dávid bátyja. A soron következő legény, szép szál, magas termetű, erőteljes, aki úgy gondolta, hogy Sámuel őt fogja királynak felkenni. Amikor a családi összejövetelnél Sámuel elment Isai fiaihoz, Dávid családjához, fősorakoztak a fiúk és ott állt ez az Eliáb gyerek, szép szál legény, igazi királynak való, akkor azt mondta Sámuel, hogy megvettem én a külsőt, én nem azt nézem, ami kívül van, hanem azt, ami belül van, a szívben. Van-e még fiad? – kérdezte Isait. Akkor küldettek Dávidért, jött a legkisebb királyfi, mint a mesékben. Persze, ez nem egy mese és nem királyfi volt akkor még, de a lényeg az, hogy jó, ha tudjuk ezeket a háttér dolgokat, hogy Eliábnak volt egy féltékenysége, mert a fiatal kölyök, aki pár báránynak fölött pásztorkodik, ő lesz a király, hogyhogy? Figyelj, olvasom tovább:

29. Ugyan, mi rosszat tettem? kérdezte Dávid. Csak beszélgettem a katonákkal.

30. Azután hátát fordított Eliábnak, és tovább kérdezgette az embereket, hogy mi lesz a jutalma annak, aki legyőzi Góliátot. De mindenki ugyanazt válaszolta.

Nekem ez hosszú éveken keresztül fel sem tűnt. Ugyanakkor nem azt mondom, hogy Dávidot csupán a jutalom motiválta. Nem, nem hiszem, hogy csupán ez motiválta, de jelen volt. Jelen volt és Isten nem vetette el ezért. Úgy hiszem, hogy Dávid szívében az volt, hogy sértették az ő Istenét és sértették az ő szeretett népét, mit képzél magáról az a filiszteus, ellene megyek. A legtöbb történetben, amikor erről hallunk, ez van középpontba emelve és ez jól is van így. Ezt a példát alkalmazzák úgy is, hogy a kis esélytelen legyőzi a nagy óriást, a sportokban, a vállalkozásokban, az üzletekben, a tréningeken, meg mindenhol alkalmazzák ezt az alapelvet, hogy Istennel minden lehetséges. De itt megláthatjuk azt is, hogy Dávidnak bizonyos mértékben, próbálom jól megfogalmazni, hogy ne legyen félreérthető, fölkelte a kíváncsiságát az a jutalom, amit kapott. Nincs arról szó, hogy Isten megöröszolt volna rá ezért. Amikor a jutalomról volt szó, akkor Dávid felkapta a fejét, de nem csak a jutalmat kereste. Itt ebben a történetben is, mint mindenben, sokszor a szív miéértje a lényeg. A középpontban nem a pénz volt az ő számára, nem a szép királylány, vagy az adómentesség, vagy a nagy befolyás, hanem hogy szerette Istent. Ez volt a legfőbb motivációja. Amikor legyőzte Góliátot, a történetet mindenki ismeri, megkapta ezeket a jutalmakat? Meg bizony! Megkapta a királylányt is, gazdagságot is meg az adómentességet is.

A Krisztusban való előrehaladás lehet pozícióban, befolyásban, különböző felelőségekben, de jelentőségünket nem ez határozza meg Krisztusban, hogy milyen pozíciót vagy milyen hivatali helyet töltünk be. Mondok valamit, ami talán nem vet jó fényt pár szolgálóra, de csak nagy általánosságban mondom. Ha valaki szolgáló lesz vagy pásztor, gyülekezetet kezd el pásztorolni, kicsit az arca megemelkedik. Nagyon rossznak gondolom azt, amikor az

ember így van, hogy én vagyok a pásztor, te meg azt sem tudom, ki vagy, de én vagyok a pásztor! Nem jó ez így! A szolgálatnak az a lényege, hogy szolgál, és aki nagy akar lenni köztetek, legyen mindenki szolgája. Ha szeretnél nagy lenni, akkor az azzal jár, hogy neked kell a legtöbbet dolgozni. Ezt is vállalod? Szeretnél nagy céget vezetni és akkor nagy gazdagság felett uralkodni, meg szeretnél nagy bevételeket, de az nem jön csak úgy, hogy hoppá, itt van. Valószínűleg többet kell dolgoznod, mint az alkalmazottaknak, amíg oda eljutsz. Ezt is vállalod? Igen! Igen! Igen! Vállalnod kell ezt is akkor, ha szeretnéd! Páran tudják, hogy miről beszélek. Nagyon fontos, hogy csak azt az áldást és előléptetést érdemes keresni, ami Istentől van, minden más előléptetés vagy minden más áldás hátráltatni fog. Az önelőléptetés aláassa Isten időzítését. Ha magadat lépteted előre, akkor magadat kell megtartanod a pozícióban. Ha Isten léptet elő, akkor Ő megtart ott téged.

Összefoglalva egy-két mondatban a mai üzenetet, a hívők előmenetele és az áldások megnyilvánulásai valójában arról szól, hogy egyre inkább hasonlítunk Jézusra, egyre inkább az Ő képére elváltozunk, és egyre inkább úgy teszünk, cselekszünk, beszélünk, mint Ő és úgy éljük az életünket, mint Ő. Nem kell nekünk erőltetni azt, hogy áldottak legyünk, mert ezek követnek minket és utolérnek, ahogy a múlt alkalommal volt erről szó, és megnyugszanak rajtunk. Ámen! Így képesek leszünk tartós változást előidézni abban a környezetben, amiben élünk, egyébként egy kínlás lesz az egész. Örülök, hogy ezt elmondhattam nektek. Dicsőség Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

A mennyei állampolgárság, az üdvösség és az örök élet a Róma 10,9-10 alapján egy hittel elmondott imával nyerhető el:
Uram, Jézus, szükségem van rád!
Köszönöm, hogy Isten Fiaként meghaltál értem a kereszten, majd feltámadtál és ma is élsz! Kinyitom a szívem kapuját és befogadlak téged, mint Uramat, Megváltómat, Gyógyítómat és Szabadítómat! Köszönöm, hogy megváltottál az életem árán! Kérlek, te irányítsd az életemet! Ámen.

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** és info@ksze.org

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**